

Nieuwsbrief 61
oktober 2026

Mediterranean

Redactioneel

Voor u ligt het eenenzestigste nummer van de Jabalya nieuwsbrief. Deze editie bevat een analyse over de vraag wat het Trump vredesplan in de praktijk voor Gaza betekent. In ieder geval geen vrede, maar eerder een voortzetting van de genocide op een laag pitje. Echte soevereiniteit voor de Palestijnen is niet in zicht. Een bijdrage vanuit Gaza gaat over de acute watercrisis veroorzaakt door de verwoesting van de waterleiding en waterputten waardoor inwoners van Gaza nog maar over 5 liter (vervuilt) water per persoon per dag beschikken. Toch geven de Gazanen het niet op want in Jabalya is men druk bezig met het herstellen van wegen en riolering en watertoevoer zo blijkt uit een fotoreportage afkomstig van de facebookpagina van de Gemeente Jabalya. Ook weer een column van Jan Keulen met een pijnlijk verhaal over de familie Abu Afash in Gaza die al drie jaar de genocide moeten ondergaan. Een verhaal dat helaas representatief is voor miljoenen Gazanen. Dat verhaal staat centraal in het verslag van de avond met Martijn Lauwens een journalist uit Vlaanderen die vaak in Palestina is geweest en een boek schreef onder de titel 'De schande van Gaza; een genocide voor het oog van de wereld'. En we hebben nieuws uit eigen huis namelijk de nieuwe website met een andere look en hopelijk veel bezoekers.

Elke liter telt: watercrisis beheerst dagelijks leven in Gaza

De watercrisis in de Gazastrook heeft zich ontwikkeld tot een ernstige humanitaire crisis. Dagelijks staan tientallen Palestijnen rond tankwagens te wachten op beperkte hoeveelheden drinkwater. Tegelijkertijd verslechteren de humanitaire omstandigheden verder sinds het begin van de oorlog op 7 oktober 2023.

De Gazastrook is voor de watervoorziening afhankelijk van drie belangrijke bronnen: grondwater, ontziltingsinstallaties en water dat wordt ingekocht bij het Israëliëse waterbedrijf Mekorot. Volgens schattingen daalde de watervoorziening uit deze bronnen tijdens de oorlog aanvankelijk tot ongeveer 10 à 20 procent van het niveau van vóór de oorlog. Door noodinterventies steeg dat aandeel later tot ongeveer 35 procent.

Grote schade aan waterbronnen

In de Gazastrook bevinden zich 300 waterputten. Daarvan worden er 290 beheerd door gemeenten en tien door UNRWA. Voor de oorlog leverden deze putten gezamenlijk ongeveer 262.000 kubieke meter

water per dag voor verschillende doeleinden. Het merendeel van de putten raakte zwaar beschadigd. Door ingrepen van de Palestijnse Water Autoriteit en lokale dienstverleners werd de productie tijdens de oorlog gedeeltelijk hersteld. De putten leveren volgens de beschikbare gegevens momenteel ongeveer 93.000 kubieke meter water per dag.

Ook de drie kleinschalige ontziltingsinstallaties in het noorden, midden en zuiden van de Gazastrook zijn zwaar getroffen. De installatie in het noorden lag gedurende de oorlog volledig stil door omvangrijke schade en doordat het complex door de Israëliëse bezettingsmacht als militaire post werd gebruikt. De centrale installatie werkte op ongeveer 30 procent van

Vervolg op pg. 2

haar capaciteit van vóór de oorlog. Dat kwam door schade aan de installatie, een tekort aan brandstof voor generatoren en een gebrek aan reserveonderdelen. De ontziltingsinstallatie in het zuiden werkte tot medio november 2024 op ongeveer 20 procent van haar capaciteit. Nadat een elektriciteitsleiding naar de installatie was aangesloten, steeg de productiecapaciteit tot ongeveer 70 procent.

Een derde bron is water dat via drie aansluitingen wordt ingekocht bij Mekorot. Voor de oorlog kwam via deze verbindingen ongeveer 52.000 kubieke meter water per dag binnen, goed voor 52 procent van het beschikbare drinkwater.

Aan het begin van de oorlog werden de drie aansluitingen volledig afgesloten. Nadat de verbindingen opnieuw waren geopend, begonnen medewerkers van de Palestijnse Water Autoriteit en andere betrokken organisaties met reparaties aan het leidingstelsel en met uitbreiding van de distributie naar nieuwe bevolkte gebieden.

Tot aan het staakt-het-vuren werd via deze verbindingen ongeveer 40.000 kubieke meter water per dag geleverd. Dat volume daalde later opnieuw door een defect in de toevoerleiding vanuit de aansluiting bij Bani Said, die het centrale deel van de Gazastrook bedient. Ook liep noodzakelijke reparatie vertraging op doordat toestemming daarvoor niet tijdig werd verkregen.

De schade aan de waterinfrastructuur is groot. Volgens de beschikbare gegevens is ongeveer 2.263 kilometer van het waternetwerk verwoest. Daarvan zou 1.622 kilometer volledig en negen kilometer gedeeltelijk zijn vernietigd. Door het tekort aan water voor basisbehoeften, is het onmogelijk geworden om de landbouw van water te voorzien, ondanks de sterke samenhang met voedsel-onzekerheid.

Ziekten verspreiden zich

De gevolgen van de watercrisis zijn dagelijks zichtbaar in de opvanglocaties voor ontheemden. In een beschadigde tent in het Rashad al-Shawa-kamp, ten westen van Gaza-Stad, begint de dag van Umm Mohammed al vroeg. Niet met het zoeken naar voedsel, maar met wachten op de

komst van een tankwagen. Door de waterschaarste en het grote aantal ontheemden is het verkrijgen van water voor haar gezin een dagelijkse opgave geworden. Ze moet vroeg opstaan, lang wachten in drukke rijen en vervolgens de beschikbare hoeveelheid water naar de tent vervoeren.

De grootschalige verwoesting van woningen en infrastructuur heeft ertoe geleid dat tienduizenden gezinnen in geïmproviseerde onderkomens of tenten leven. Slechts een klein deel van hen heeft toegang tot leidingwater. Winterse overstromingen en achtergebleven puin zorgen bovendien voor omstandigheden waarin bacteriën en knaagdieren zich gemakkelijk kunnen verspreiden. Ook ziekten als hepatitis A en acute waterige diarree vormen een gevaar, vooral voor jonge kinderen.

Uren wachten voor een paar liter

Umm Mohammed zorgt voor water voor een gezin van negentien personen. "Om voldoende water voor dagelijks gebruik te krijgen, moet ik tegenwoordig urenlang wachten bij de tank wagens", zegt ze. Het gezin beschikt niet over een grote watertank of een vat waarin grotere hoeveelheden kunnen worden opgeslagen. Daardoor kan de beschikbare voorraad binnen enkele uren opraken. Het gezin moet het gebruik sterk beperken en bepaalde basisbehoeften uitstellen. Daarnaast vormt het zoutgehalte van het water een probleem. Zout water wordt gebruikt voor bepaalde huishoudelijke doeleinden, terwijl zoet water zoveel mogelijk wordt bewaard om te drinken. Het dagelijks leven draait daardoor om een nauwkeurige verdeling van iedere beschikbare liter voor drinken, koken en hygiëne. Water is in de Gazastrook daarmee niet langer een vanzelfsprekend beschikbare basisvoorziening. Het verkrijgen ervan begint met zoeken en wachten en eindigt met het verdelen van een beperkte hoeveelheid over alle behoeften van het gezin.

Volgens het Palestijnse Centraal Bureau voor de Statistiek waren in 2026 meer dan twee miljoen Palestijnen binnen de Gazastrook ontheemd. Door de afname van beschikbare waterbronnen en de stijgende prijzen zou de dagelijkse hoeveelheid water per persoon zijn teruggelopen tot slechts enkele liters. Een groot deel van het beschikbare water is bovendien niet geschikt voor menselijke consumptie.

Gaza-Stad krijgt slechts deel van benodigde hoeveelheid

Ahmed al-Dreimli, directeur Public Relations en Media van de gemeente Gaza, omschrijft de schade aan de watersector in Gaza-Stad als catastrofaal. Volgens hem is ongeveer 85 procent van de waterputten vernietigd en is meer dan 150.000 strekkende meter van het distributienetwerk beschadigd. “De dagelijkse waterbehoefte van Gaza-Stad wordt geschat op ongeveer 100.000 kubieke meter”, zegt al-Dreimli. “Momenteel is slechts ongeveer 30.000 kubieke meter per dag beschikbaar. Dat is ongeveer 30 procent van de daadwerkelijke behoefte van de bevolking.” De problemen worden volgens hem niet alleen veroorzaakt door de verwoesting van putten en leidingen. De gemeente kampt ook met ernstige tekorten aan brandstof, reserveonderdelen en generatoren.

De omvang van de schade beperkt daarnaast de mogelijkheden om de resterende waterbronnen in gebruik te houden en leidingen te herstellen. Om toch een minimale voorziening in stand te houden, probeert de gemeente de nog werkende waterputten te blijven gebruiken. Ook werkt zij samen met buurtcomités om ongeveer 1.600 particuliere putten operationeel te houden en van brandstof te voorzien. In gebieden waar het leidingnetwerk niet meer werkt, worden tankwagens ingezet.

Ook de kwaliteit van het beschikbare water blijft een probleem. Technische teams proberen vooral putten met een relatief laag zoutgehalte te gebruiken. De hoeveelheden die daaruit beschikbaar komen zijn volgens de gemeente echter onvoldoende om in de basisbehoefte van de bevolking te voorzien.

Al-Dreimli zegt dat dringend steun nodig is voor het herstel van putten en waterleidingen en voor de levering van brandstof, generatoren, reserveonderdelen en machines. Ook moeten technische teams volgens hem veilig toegang krijgen tot beschadigde gebieden. In Gaza-Stad gaat de watercrisis daarmee niet alleen over een tekort aan water, maar ook over de grootschalige vernietiging van de infrastructuur die nodig is om water bij inwoners te krijgen.

Vooraf zwaar voor ouderen en zieken

De gevolgen zijn extra zwaar voor ouderen en zieken, voor wie het vervoeren van water moeilijk is. De zestigjarige Najwa Shamali woont samen met

haar echtgenoot in een tent in het westen van Gaza-Stad. Voor haar is het verkrijgen en vervoeren van water een dagelijkse belasting geworden. Volgens Najwa is er ongeveer drie keer per week water beschikbaar. De hoeveelheid die zij dan krijgt, is onvoldoende om alle basisbehoeften van het gezin te dekken. Het gezin heeft het gebruik van water daarom sterk moeten beperken. Vooral douchen en wassen worden uitgesteld, soms meerdere dagen achter elkaar.

Ook zij wijst op het hoge zoutgehalte van het water. Volgens Najwa heeft het zoute water gevolgen voor de persoonlijke hygiëne en veroorzaakt het problemen aan haren en aan de huid van kinderen. Het gebruik ervan voor wassen en douchen is daardoor nog moeilijker geworden.

Psychologische druk neemt toe

De watercrisis heeft niet alleen lichamelijke, maar ook psychologische gevolgen. Maatschappelijk werkster Khitam Odeh zegt dat de onzekerheid over de beschikbaarheid van drinkwater een extra bron van stress vormt voor ontheemden. Mensen blijven volgens haar voortdurend alert omdat zij niet weten of ze voldoende water voor hun gezin kunnen bemachtigen. Dat kan leiden tot angst, spanning, gevoelens van machteloosheid en verlies van controle. Ook slaapstoornissen en mentale uitputting komen volgens haar voor. Wanneer deze druk langdurig blijft bestaan, kan dat volgens Odeh leiden tot chronische psychologische stress.

De belasting raakt niet alleen volwassenen. Ook vrouwen en kinderen spelen vaak een grote rol bij het verkrijgen van water. Zij moeten soms uren wachten bij distributiepunten zonder zekerheid dat er uiteindelijk genoeg water beschikbaar is. “Vrouwen kunnen gevoelens van machteloosheid en psychologische druk ervaren wanneer zij niet in de behoeften van hun gezin kunnen voorzien”, zegt

Vervolg op pg. 4

Odeh. “Het wachten op water door kinderen heeft gevolgen voor hun slaap, concentratie en hun gevoel van veiligheid en stabiliteit.”

De watercrisis komt bovendien bovenop andere problemen, zoals oorlog, ontheemding, verlies van woningen, verlies van inkomen en het wegvallen van basisvoorzieningen. Psychologisch herstel vraagt volgens Odeh om veiligheid, stabiliteit, een zekere dagelijkse routine en sociale ondersteuning. Dat is moeilijk te bereiken zolang basisbehoeften zoals water niet gegarandeerd zijn. Volgens haar moet ondersteuning daarom niet alleen bestaan uit psychologische hulp. Ook een regelmatige en eerlijke watervoorziening, veilige waterpunten in de buurt en een combinatie van water-, sanitaire en hygiënevoorzieningen met psychosociale hulp zijn nodig.

Gezinnen moeten steeds verder lopen

Ook in Al-Mawasi, in de omgeving van Khan Younis in het zuiden van de Gazastrook, is water schaars. Inwoner Bahaa al-Aqqad: “Het verkrijgen van water is een dagelijkse uitdaging geworden, terwijl water vroeger gewoon beschikbaar was via gemeentelijke leidingen, putten en reservoirs”, zegt hij. Aan het begin van de oorlog moest hij volgens eigen zeggen honderden meters lopen om water te halen. Soms moest hij dezelfde tocht meerdere keren maken voor een beperkte hoeveelheid. Door het zandige terrein was dat extra zwaar. De voortdurende waterschaarste heeft volgens hem gevolgen voor drinken, koken, douchen en hygiëne. Sommige gezinnen zouden dagelijks niet meer dan enkele tientallen liters tot hun beschikking hebben.

Al-Aqqad ziet ook gevolgen voor de gezondheid, hygiëne en het psychologische en sociale welzijn van ontheemden. Hij noemt huidproblemen en een toename van insecten bij kinderen. Daarnaast vormt het langdurig dragen van zware jerrycans een probleem voor ouderen en zieken. Volgens hem is niet

alleen de hoeveelheid, maar ook de kwaliteit van het water een probleem. Een deel van het water dat inwoners bereikt zou vervuild zijn of verontreinigingen bevatten. Gezinnen proberen dat water daarom zo weinig mogelijk te gebruiken. Al-Aqqad pleit voor toegang tot schoon en drinkbaar water en voor bescherming van water netwerken tegen beschadiging en vervuiling.

Water veel duurder geworden

Ook de kosten van drinkwater zijn sterk gestegen. Volgens het Palestijnse Centraal Bureau voor de Statistiek kostte duizend liter water dat per tankwagen werd aangevoerd in 2025 ongeveer 211 sjekel. In 2024 was dat 160 sjekel en in 2023 nog 30 sjekel. Uit dezelfde gegevens blijkt dat 97 procent van het water in de Gazastrook in de periode tussen 2023 en 2025 ongeschikt zou zijn geworden voor menselijke consumptie.

Tot 2025 zou ongeveer 700.000 strekkende meter van het waternetwerk volledig zijn verwoest. Daarnaast zouden 725 putten buiten gebruik zijn geraakt en 1349 projecten voor zoetwatervoorziening zijn getroffen. Inwoners van de Gazastrook beschikken volgens de cijfers over ongeveer 3 tot 5 liter water per persoon per dag. De humanitaire minimumnorm bedraagt 15 liter per persoon per dag. Daarmee raakt de watercrisis niet alleen de drinkwatervoorziening, maar ook gezondheid, hygiëne, koken en vrijwel alle andere dagelijkse bezigheden.

Oproep tot internationaal optreden

Volgens een rapport leidt het voortduren van de oorlog, de aanvallen op burgers en burgerobjecten en de vernietiging van infrastructuur tot een verdere verslechtering van de humanitaire situatie. Dit wordt omschreven als “collectieve bestraffing en als een vorm van genocide”. Ook stellen de auteurs dat de aanhoudende aanvallen op burgers, de vernietiging van infrastructuur en het tegenhouden van humanitaire hulp een voortzetting vormen van wat zij een genocidale oorlog noemen. Volgens hen is daarom dringend internationaal optreden noodzakelijk.

Dr. Wissam Bassam,
*onderzoeker op het gebied van
politiek en mensenrechten.*

Fawzya Al-Shami,
journalist.

Een bestuur zonder soevereiniteit zal Palestina niet bevrijden

Het einde van het Hamas-regime in Gaza zal wellicht veranderen wie het gebied bestuurt, maar niet wie de macht over het Palestijnse leven heeft.

Bijna drie jaar lang hebben Israël en zijn westerse bondgenoten beweerd dat de heerschappij van Hamas over Gaza een van de grootste obstakels voor vrede tussen Israël en Palestina was. De genocidale oorlog in Gaza kon niet eindigen, zo betoogden ze, zolang Hamas aan de macht bleef. De toekomst van Gaza, zeiden ze, hing af van de vervanging van Hamas door een alternatieve regering.

Nu heeft Hamas de ontbinding van zijn Gazaregering aangekondigd en verklaard klaar te zijn om het burgerbestuur over te dragen aan het Nationaal Comité voor het Bestuur van Gaza (NCAG), een Palestijns orgaan dat is voorgesteld binnen het kader van de Raad van Vrede, gesteund door de Verenigde Staten.

Of die regeling uiteindelijk werkelijkheid wordt, blijft onzeker. De onderhandelingen zijn complex en veel details blijven onduidelijk. Maar de aankondiging verandert de toon van het debat. Als Hamas' burgerregering het vermeende obstakel was voor de politieke toekomst van Gaza, dan zou een niet-Hamas, Palestijns orgaan de oprechtheid van die bewering moeten toetsen.

De voorgestelde "technocratische regering" lijkt tegemoet te komen aan veel van de bezwaren die Israël en zijn bondgenoten herhaaldelijk hebben geuit. Naar verluidt zou deze regering bestaan uit Palestijnse professionals in plaats van partijpolitici: ingenieurs, economen, juristen en bestuurders die belast zijn met het runnen van scholen, ziekenhuizen, openbare diensten en wederopbouw. De leden zouden geen Hamas-functionarissen zijn. Ze zouden

niet op een partijpolitië platform worden gekozen. Hun rol zou zijn om het burgerleven te beheren terwijl bredere politieke vraagstukken onopgelost blijven.

NATIONAL COMMITTEE FOR
THE ADMINISTRATION OF GAZA

Toch zijn er vrijwel onmiddellijk nieuwe bezwaren ontstaan. De onopgeloste kwestie van ontwapening wordt nu beschouwd als de volgende test voor aanvaardbaarheid, naast vragen over veiligheidsarrangementen, toezicht en wie uiteindelijk een dergelijke regering zou goedkeuren. Deze vragen zijn politiek van groot belang. Maar ze onthullen ook iets fundamenteels: elke keer dat Palestijnen een politieke formule benaderen, lijkt er een nieuwe voorwaarde op te duiken voordat die formule aanvaardbaar wordt.

Het patroon is bekend.

Toen de Palestijnen in 2006 deelnamen aan democratische verkiezingen, bleek de uitkomst onaanvaardbaar voor een groot deel van de internationale gemeenschap nadat Hamas een parlementaire meerderheid had behaald. Die overwinning werd gevolgd door politieke isolatie, opschorting van hulp en Israëls beperkingen, in plaats van een poging om de gekozen Palestijnse leiders in een politiek proces te integreren. Sindsdien zijn Palestijnen herhaaldelijk aangemoedigd om alternatieve leiders te vormen, terwijl ze tegelijkertijd merken dat elk alternatief wordt getoetst aan steeds veranderende politieke criteria.

De vraag wordt daarom groter dan Hamas zelf: wie mag de Palestijnen eigenlijk vertegenwoordigen?

Als gekozen vertegenwoordigers onaanvaardbaar zijn, als verzoenings- of nationale eenheidsregeringen als bedreigingen worden gezien, als technocratische regeringen afhankelijk blijven van externe goedkeuring, waar komt de Palestijnse politieke legitimiteit dan vandaan?

Vervolg op pg. 6

Elk land debatteert over zijn eigen politiek. Regeringen komen en gaan. Verkiezingen leveren winnaars en verliezers op. Politieke partijen winnen en verliezen steun. De Palestijnen vormen daarop geen uitzondering. Ze verschillen van mening over leiderschap, bestuur en strategie, net als ieder ander volk.

Wat de Palestijnse kwestie onderscheidt, is dat deze debatten zelden intern blijven. In plaats daarvan is de legitimiteit van Palestijnse politieke instellingen herhaaldelijk gevormd door externe actoren. Opeenvolgende Israëlische regeringen hebben zich consequent verzet tegen vormen van Palestijns politiek handelen die tot betekenisvolle soevereiniteit zouden kunnen leiden. Of het nu gaat om het verwerpen van de uitslag van Palestijnse verkiezingen, het uitbreiden van nederzettingen op de bezette Westelijke Jordaanoever, het zich verzetten tegen een Palestijnse staat of het aandringen op het behoud van langdurige veiligheidscontrole over Gaza, het patroon is er een van het beperken van Palestijns zelfbestuur in plaats van het mogelijk maken ervan.

Niemand moet doen alsof deze vraag eenvoudig is. Hamas blijft een gewapende beweging. Israël blijft veiligheidsbelangen aanvoeren als rechtvaardiging voor het handhaven van uitgebreide militaire controle over Gaza. De Palestijnen zelf blijven verdeeld over kwesties van leiderschap en bestuur. Geen van deze realiteiten verdwijnt simpelweg omdat Hamas voorstelt zich terug te trekken uit het burgerlijk bestuur. Maar ze geven ook geen antwoord op de meer fundamentele vraag: wie mag de politieke toekomst van Gaza bepalen?

Die vraag gaat niet alleen over vertegenwoordiging. Het gaat ook over macht.

Veel internationale discussies gaan ervan uit dat een verandering in het bestuur van Gaza het gedrag van Israël fundamenteel zal veranderen. Recente ervaringen bieden echter weinig basis voor dergelijk vertrouwen. Zelfs tijdens onderhandelingen en afgekondigde wapenstilstanden zijn de Israëlische militaire operaties in Gaza doorgestaan, terwijl het geweld op de bezette Westelijke Jordaanoever is toegenomen. Palestijnen worden nog steeds gedood, hun huizen worden nog steeds verwoest en de ontheemding gaat door. De humanitaire catastrofe is nooit alleen een gevolg geweest van wie Gaza bestuurde. Ze is ook mede gevormd door

Persconferentie Hamas

de overweldigende militaire, politieke en economische controle die Israël uitoefent over het Palestijnse leven.

Dit is geen theoretische zorg. Israëlische troepen bezetten nog steeds grote delen van Gaza, handhaven militaire zones binnen de enclave en voeren aanvallen uit ondanks de afgekondigde wapenstilstand. Een Palestijnse technocratische regering zou daarom een gebied betreden waar de meest bepalende machtsstructuren buiten Palestijnse handen blijven.

In dat scenario zou een technocratische regering verantwoordelijk kunnen zijn voor de distributie van hulpgoederen, de wederopbouw van ziekenhuizen, het herstel van de elektriciteitsvoorziening en het beheer van burgerzaken, terwijl ze vrijwel geen zeggenschap heeft over de omstandigheden die de humanitaire crisis blijven veroorzaken. Israël zou de grenzen, het luchtruim en de kustlijn van Gaza kunnen blijven controleren. Het verkeer van personen en goederen zou afhankelijk kunnen blijven van Israëlische goedkeuring. De aanvoer van wederopbouwmaterialen zou aan beperkingen onderhevig kunnen blijven. Militaire interventies zouden kunnen doorgaan wanneer Israël dat nodig acht.

De Palestijnen zouden een bestuurslichaam hebben, maar niet echt zelfbestuur. Ze zouden de gevolgen van de verwoesting moeten dragen zonder de politieke autoriteit te bezitten om herhaling te voorkomen. Het gevaar is dat de toekomst van Gaza er een wordt van bestuur zonder soevereiniteit, verantwoordelijkheid zonder macht en bestuur zonder vrijheid.

Dit onderscheid is belangrijk omdat er een fundamenteel verschil is tussen zelfbestuur en gecontroleerde autonomie. Het ene stelt een volk in staat zijn eigen toekomst te bepalen. Het andere vraagt hen hun eigen afhankelijkheid te beheren. Een technocratische regering kan efficiënt hulp verstrekken, de wederopbouw coördineren en essentiële publieke diensten herstellen. Maar als ze onder permanente externe controle opereert, zonder betekenisvolle autoriteit over grenzen, veiligheid, wederopbouw of het politieke leven, zal ze geen Palestijnse autonomie vertegenwoordigen. Ze zal het beheer van Palestijnse afhankelijkheid vertegenwoordigen.

Al decennialang wordt de Palestijnen verteld dat vrede andere leiders, andere instellingen of andere politieke structuren vereist. Misschien beginnen die structuren nu te veranderen. Als dat zo is, wordt de internationale gemeenschap op de proef gesteld wat betreft haar eigen consistentie.

Als het obstakel werkelijk het bestuur van Hamas was, dan zou een geloofwaardige Palestijnse technocratische regering ruimte moeten creëren voor wederopbouw, politieke vernieuwing en uiteindelijk Palestijnse verkiezingen. Het zou Palestijnen in staat moeten stellen niet alleen hun huizen, maar ook hun

politieke instellingen te herbouwen.

Als echter nieuwe omstandigheden simpelweg de oude vervangen, militaire operaties doorgaan, wederopbouw belemmerd blijft en elke Palestijnse regering ondergeschikt blijft aan externe controle, dan wordt het steeds moeilijker om te beweren dat Hamas ooit de kern van de zaak was.

De toekomst van Gaza zou uiteindelijk niet bepaald moeten worden door de vraag of de ene factie in plaats van de andere regeert. Die toekomst zou bepaald moeten worden door de vraag of Palestijnen eindelijk krijgen wat mensen overal elders als vanzelfsprekend beschouwen: het recht om te beslissen wie hen regeert.

Zolang dat recht niet wordt erkend, kan het veranderen van de namen op de deuren van overheidsgebouwen de administratie van Gaza weliswaar veranderen, maar het zal het probleem niet oplossen.

Ahmed Najar,

Palestijns politiek analist en toneelschrijver.

Bron: <https://www.aljazeera.com/opinions/2026/7/10/administration-without-sovereignty-will-not-free-palestine>

Inzamelingsactie Gaza 2026

Het zogenaamde staakt-het-vuren is nu bijna een jaar geleden afgekondigd, maar er vallen nog dagelijks doden, ruim 1400 sinds oktober 2025. De genocide is niet voorbij, maar heeft een andere vorm gekregen. Tot nu toe is slechts 43% van de overeengekomen hoeveelheid goederen toegelaten wat minder dan 25% is van de werkelijke behoefte. En sinds de start van de oorlog tegen Iran bijna niets meer. De gezondheidszorg kan daardoor niet herstellen. De overgebleven ziekenhuizen in Gaza hebben hun behandelingscapaciteit verloren en de medische teams zijn uitgeput; ze behandelen de gewonden met zeer beperkte middelen. Ziekenhuizen kampen met een tekort aan medicijnen (58% van de benodigde hoeveelheid) en medische hulpmiddelen (71% tekort). De vele gewonden en permanente gehandicapten zijn een enorme belasting voor de gezondheidszorg. Naar verwachting zal 32% van de gewonde kinderen blijvend gehandicapt zijn. Duizenden kinderen hebben protheses nodig vanwege geamputeerde ledematen. Van de 170.000 gewonden zal 25% meerdere chirurgische ingrepen nodig hebben. Meer dan 18.500 patiënten wachten op Israëlische toestemming om Gaza uit te reizen voor behandeling. De PMRS heeft weer een gezondheidspost in Jabalya geopend, maar heeft geen geld voor echte renovatie en vraagt om steun.

Daarom zetten wij onze hulpactie voor de Palestine Medical Relief Society voort. Deze kan een belangrijke rol spelen in het verlenen van die hulp maar dat kan alleen als zij over voldoende middelen beschikt. Voor meer info: <https://www.groningen-jabalya.com/inzameling>

**Stort op rekeningnummer NL92 INGB 0006 6876 78
t.n.v. Stichting Groningen-Jabalya o.v.v. "noodhulp"**

Gevangen in de hel van Gaza

Begin 2024 startte ik een inzamelingsactie om een bevriende familie in staat te stellen Gaza te verlaten. Voor Palestijnen met familieleden in Egypte was het destijds mogelijk, na betaling van een fors bedrag dat in de duizenden dollars liep, Gaza uit te komen. Het Egyptische leger faciliteerde de uitreisregeling, waar een aantal cynische politici en officieren in Caïro ongetwijfeld erg rijk mee zijn geworden.

Het was een onappetijtelijke regeling maar mijn vriend Mohammed Abu Afash was desperaat om zijn vrouw Manal en dochtertjes Aliaa (2014), Elia (2016) en Layan (2020) in veiligheid te brengen. Enkele dagen voor hun geplande reis naar Egypte bezetten en sloten Israëlische militairen de grenspost Rafah. Het gezin werd gedwongen in Gaza te blijven.

Daar zijn ze nu nog steeds, net als meer dan twee miljoen andere Palestijnen, waarvan meer dan de helft minderjarig is. Opgesloten in een piepklein gebied, vol puinhopen, bergen opgehoopt vuil, ruïnes van wat ooit woonhuizen, scholen en moskeeën waren en slordige tentenkampen. Mijn familie heeft het geluk dat ze, na veel omzwervingen door de Gazastrook en maanden in een tent, terug konden keren naar hun flatgebouw in Gaza-Stad. Het gebouw was weliswaar zwaar beschadigd, maar Mohammed slaagde er in een paar kamers provisorisch bewoonbaar te maken.

De gebouwen die nog overeind staan in Gaza zijn vaak instabiel. Onlangs stortte een flatgebouw in. Het was beschadigd door de oorlog en onveilig geworden, maar er hadden wel tientallen mensen een heenkomen in gezocht. Minstens 21 Palestijnen, onder wie 12 kinderen, kwamen om het leven.

Door de grootschalige vernietiging van Gaza is er een schreeuwend tekort aan woonruimte. Er zijn meer tenten nodig en meer bouw materiaal voor reparaties, maar Israël laat het niet toe. De door Trump beloofde herbouw van Gaza laat nog op zich wachten. Mensen nemen grote risico's om iets van een dak boven hun hoofd te hebben en slapen dan desnoods maar in een wankel gebouw of kapotte tent.

Ik maak me zorgen om Mohammed en zijn familie, die in een soortgelijk instabiel gebouw bivakkeren. Ik maak me zorgen als ik weer eens een videotje krijg toegestuurd van een explosie vlak bij zijn huis. Israël zegt een Hamas-militant te hebben "geëlimineerd", maar er vielen ook burgerslachtoffers. Kinderen. Toevallige passanten. De keren dat Mohammed en zijn familie aan de dood ontsnapten zijn niet meer te tellen. Sinds in oktober 2025 het staakt-het-vuren inging zijn in Gaza haast 1.400 mensen door Israël gedood, waaronder meer dan 300 kinderen.

Voor de oorlog werkte Mohammed als docent informatietechnologie bij een privéschool. Later begon hij een winkel in kantoorartikelen, speelgoed en fotografie om zijn inkomen aan te vullen. De winkel werd in de oorlog verwoest, de school sloot en Mohammed verloor zijn bronnen van inkomsten. Net als zo'n 90% van de beroepsbevolking van Gaza raakte hij werkeloos.

Onlangs stuurde Mohammed me een brief met het verzoek deze te delen met mijn vrienden in Nederland.

"Mijn vrouw, mijn drie dochters en ik leven al meer dan drie jaar in een aanhoudende nachtmerrie van terreur, dood en ontheemding. Drie jaar lang volledig verstoken van de meest elementaire levensbehoeften: geen schoon water, geen medicijnen, geen onderwijs en geen veilige plek voor onze kinderen om te schuilen wanneer de dood op ons neerdaalt."

Column Jan Keulen

“Ik schrijf u als een vader die uitgeput is. Ik voel me machteloos als ik de angst zie in de ogen van mijn dochters. Kinderen die niets van deze oorlog begrijpen en er niets aan kunnen doen geboren te zijn in Gaza.”

Ik verwonder me elke keer weer om de veerkracht van mijn vrienden in Gaza, die ondanks alles de hoop nog niet hebben opgegeven op een beter leven. Ze weigeren te geloven dat ze voor de rest van hun leven veroordeeld zijn tot deze nachtmerrie.

Terwijl ik op mijn telefoon door de vaak dramatische berichten van Mohammed scroll, hoor ik op het journaal de Amerikaanse president Trump opscheppen over alle oorlogen die hij heeft beëindigd, inclusief de oorlog in Gaza. Hoezo vrede in Gaza? Wat een schaamteloze leugen.

Mohammed Abu Afash met zijn kinderen

Het uit 20 punten bestaande vredesplan voor Gaza, dat in oktober 2025 met veel fanfare werd aangekondigd in Sharm El-Sheikh (herinnert u zich de lachende FIFA-baas Gianni Infantino nog die ook was opgetrommeld) is tot dusver een dode letter gebleven. Een Board of Peace zou toezicht houden op een gefaseerde Israëlische terugtrekking uit Gaza, Hamas zou worden ontwapend, er zou een ‘technocratisch’ Palestijns burgerbestuur komen en de heropbouw zou beginnen.

Niets van dat alles geschiedde.

Israël veroverde meer grondgebied en concentreerde de burgerbevolking in een gebied dat amper 30% bedraagt van de oppervlakte van Gaza. Waarnemers en journalisten worden nog steeds geweerd en er blijft een gebrek aan genoeg voedsel en medicijnen. De aanvallen gaan door en Israël doodde sinds de poppenkast in Sharm El-Sheikh haast 1.400 mensen, in meerderheid burgers.

Ouders in Gaza, zoals Mohammed en Manal, die zich elke dag zorgen maken over de veiligheid van hun kinderen, om het nog maar niet te hebben over hun toekomst, vragen zich af waarom de wereld niets doet. Waarom kan Israël straffeloos z’n gang gaan?

In de meeste media is ‘Gaza’ inmiddels naar de achtergrond geschoven. Het geweld daar is ‘normaal’ geworden. Zelfs racistische uitlatingen zoals van de Israëlische minister van Defensie Israël Katz, die maar één oplossing voor Gaza zei te zien, namelijk ‘massale emigratie van de bevolking’, krijgen weinig aandacht. Na drie jaar geweld in Gaza haalt men z’n schouders op. Ach ja, etnische schoonmaak, waarom ook niet...

Vorige week merkte Mohammed dat z’n jongste kind Layan (6) ’s avonds niet kon slapen. ‘Wat is er lieverd?’ vroeg hij. ‘Baba, ik ben bang,’ antwoordde ze. ‘ik ben bang voor het harde zoemen van de drones en de sirenes van de ambulances’. ‘Probeer je vingers in je oren te steken en denk maar aan mooie dingen,’ had Mohammed geantwoord.

Maar ‘mooie dingen’ zijn schaars in Gaza... nachtmerries daarentegen in overvloed.

Nieuwe website op nieuw domein: [https://groningen-jabalya.nl](https:// groningen-jabalya.nl)

Onze oude website was aan vernieuwing toe. De zichtbare vormgeving was gedateerd. Maar ook 'achter de schermen' waren toenemende problemen met het onderhoud en beheer. Toen we wensen gingen inventariseren voor aanpassingen aan de website bleken die al snel een lange lijst te vormen. Waaronder ook inhoudelijke veranderingen. De belangrijkste daarvan was het ongewenste gebruik van een Amerikaanse domeinnaamextensie. Ook was er de wens meer herkenbare Palestijnse stijlelementen te gebruiken. We sleutelen nog aan details, maar de nieuwe website staat online: <https://groningen-jabalya.nl>

Het waren aanvankelijk dus vooral kleine ergernissen die deze vernieuwing op de agenda zette. De oude website werd namelijk steeds lastiger te onderhouden. Er zaten verouderde plug-ins in en er draaide een vrij ingewikkelde beheerdersmodule.

Die had weliswaar veel mogelijkheden, maar die werden amper gebruikt. Maar het plaatsen van artikelen werd er wel ingewikkeld van, zeker voor vrijwilligers die geen IT-achtergrond hebben.

The screenshot shows the homepage of the 'Stichting GRONINGEN-JABALYA' website. The header includes the logo, a map of Gaza, and a language selector set to 'Nederlands'. The main navigation bar lists: Home, Alle berichten, Achtergronden, Over de PMRS, Nieuwsbrieven, Video, Over ons, and Contact. The 'Nieuws' (News) section is highlighted in green and contains three articles:

- 15 september 2026**
rapport B'tselem: The Elimination Project
Israëls systematische ontmanteling van het collectieve Palestijnse leven op de Westelijke Jordaanoever Vandaag publiceren we The Elimination Project, het meest uitgebreide rapport van B'tselem over de Westelijke Jordaanoever tot nu toe. Het rapport is gebaseerd op meer dan 2.000 getuigenissen die de afgelopen drie jaar bij Palestijnen zijn verzameld, op decennia aan veldonderzoek en documentatie...
- 15 september 2026**
Gaza kampt met watertekort en overstromend rioolwater
Een ongekende milieu- en gezondheidscatastrofe en de ineenstorting van de humanitaire responscapaciteit volgens Al Mezan Center for Human Rights Het Al Mezan veroordeelt krachtig de aanhoudende genocide-oorlog tegen burgers in de Gazastrook - nu al voor het derde opeenvolgende jaar - evenals het voortdurende beleid van uithongering en het belemmeren van de aanvoer van humanitaire...
- 1 september 2026**
Actie Vliegeren voor Palestina ook in Groningen
Op zaterdag 5 september zal ook in Groningen een vliegeractie voor Gaza worden gehouden op het stadsstrand. Komt allen! Waarom een vliegeractie? Afgelopen week kondigde het Israëlische regime aan iedereen met een vlieger als legitieme doelwit te beschouwen. De reden hiervoor was dat enkele vliegers Gaza zijn uitgewaaid. Het Israëlische bezettingsleger erkende dat de teruggevonden...

On the right side, there is a section for 'Inzamelingsactie Gaza 2026' with a photo of people collecting aid. Below it, a red box contains the text: 'Daarom zetten wij onze hulpactie voor de Palestine Medical Relief Society voort. Deze kan een belangrijke rol spelen in het verlenen van die hulp, maar dat kan alleen als zij over voldoende middelen beschikt.' Below this, a green box provides contact information: 'Start op rekeningnummer NL92 INGB 0006 6876 78 t.n.v. Stichting Groningen-Jabalya o.v.v. "noodhulp"'. At the bottom right, there is a 'word donateur' section with a photo of a child and a search bar labeled 'Zoeken'.

Overzicht pagina van de nieuwe website

Gelukkig had onze stichting (met mij, Jozet) een ervaren webdesigner in de gelederen. In overleg met het bestuur werd een plan gemaakt. We besloten niet te gaan oplappen, maar een compleet nieuw framework neer te zetten. Wel werden de berichtenarchieven overgezet.

Van .com naar .nl

We wilden dus van de Amerikaanse (en commerciële) .com extensie af. Een ogenschijnlijk kleine verandering die veel voeten in de aarde heeft. Al het bestaande gebruik van zowel email als webverkeer moet omgebogen worden naar het nieuwe domein. Mocht je zelf nog bladwijzers, links of het oude mailadres gebruiken, zet dat dan graag om van '.com' naar '.nl'. Verder verandert daar niets. Voorlopig wijzen de oude adressen nog door naar de nieuwe, maar dat houdt op gegeven moment wel op.

Frissere uitstraling

Ook uiterlijk ziet de website er nu anders uit. De opdracht was een frissere uitstraling en meer herkenbare Palestijnse stijlelementen. De nieuwe website gebruikt (tinten van) de kleuren van de Palestijnse vlag. Daarnaast wordt het patroon van de Palestijnse visnet-stijl kefiyeh op de hele website als achtergrond gebruikt.

Ook heeft de pmrs-inzameling een prominentere plek gekregen in een vaste zijbalk op alle pagina's. Op de homepage staat nu een chronologisch duidelijker overzicht van de berichten.

Mobiele versie

Websites worden tegenwoordig vaak op mobiele telefoons bekeken. Wereldwijd zelfs in ruime meerderheid, in Europa rond 40%. Daarom is in het hele ontwerpproces specifieke aandacht geweest voor leesbaarheid op zulke smallere schermen. Daarvoor moesten soms keuzes gemaakt worden, die ook gevolgen hadden voor de desktop/laptop versie. Het gevolg is een gewogen compromis dat op alle schermen hopelijk goed leesbaar is.

Vertalingen

De website is nog altijd in het Nederlands. Maar er is

Als de site op Arabisch gezet wordt, verandert ook de vormgeving van rechts naar links

nu ook een mogelijkheid via een taalkeuze menu de hele website automatisch in het Engels of Arabisch te lezen. Een tegenwoordig eenvoudig te integreren mogelijkheid die de website hopelijk internationaal toegankelijker maakt.

Hackers

Als maker van een website hoop je altijd dat je site zo veel mogelijk aandacht krijgt. Hoewel... altijd? Deze nieuwe website kreeg al snel veel aandacht van hackers. Dat gebeurt vaker bij een nieuwe website natuurlijk, maar dit was opvallend veel. En dat voor een website waar geen gebruikersgegevens te halen zijn. Zelfs de mailinglijst voor nieuwsberichten wordt daar niet bewaard. Jullie gegevens zijn ten allen tijden veilig geweest! Volgens de provider is het zeer waarschijnlijk dat de verhoogde aandacht van hackers voor onze website politiek gemotiveerd is. Op andere technisch vergelijkbare websites op dezelfde server worden aanzienlijk minder hack-pogingen gedaan.

Maar oordeel liever zelf
Veel woorden om iets te beschrijven
dat je beter zelf kunt gaan bekijken:
<https://groningen-jabalya.nl>

Gemeente Jabalya is druk met herstel van wegen en riolering

Op de facebook pagina van de gemeente Jabalya hebben we de onderstaande berichten en foto's gevonden waaruit blijkt dat zij ondanks de moeilijke omstandigheden en het gebrek aan materieel toch zoveel mogelijk reparatie werk verrichten aan de infrastructuur.

Voor het eerst sinds het staakt-het-vuren van kracht is, zijn de teams van de gemeente Jabalia Al-Nazla begonnen met het opruimen van puin in de omgeving van Al-Tawba. Dit gebeurt in samenwerking met het Ministerie van Lokale Overheid, het Egyptische Comité en de buurtcomités in het gebied, nadat het Comité de nodige coördinatie voor de werkzaamheden had geregeld.

Deze werkzaamheden maken deel uit van de inspanningen van de gemeente om 300 ton puin te verzamelen en te verwijderen van geblokkeerde straten om de bewegingsvrijheid voor bewoners te verbeteren, en van rioolbuizen om deze te reinigen, te ontstoppen en te onderhouden. Dit is met name belangrijk met het oog op de naderende winter, om problemen zoals overstromingen en de gevolgen van extreme weersomstandigheden te voorkomen.

Ondanks beperkte middelen zet de gemeente Jabalia Al-Nazla haar werkzaamheden in het veld voort met partners en coördineert zij met de internationale gemeenschap om weg- en infrastructuurprojecten te ondersteunen die leiden tot wederopbouw.

Het doel is om Jabalia en alle gebieden van de Gazastrook uit deze verwoestende ramp te halen, vanuit het principe #Mensen Eerst.

**#Jabalia Al Nazla Gemeente
#We gaan door ondanks de genocide**

De gemeente Jabalia Al-Nazla zet haar werkzaamheden voort met betrekking tot het reinigen, ontstoppen en onderhouden van rioolnetwerken en putten, en het wegpompen van afvalwater uit putten en beerputten in verschillende delen van de stad Jabalia, in samenwerking met het waterbedrijf van de kustgemeenten.

Deze inspanningen zijn erop gericht om overstromingen met afvalwater in vluchtelingenkampen en opvangcentra te verminderen, de verspreiding van ziekten te voorkomen en het leed van de inwoners te verlichten nu de winter nadert, gezien de enorme schade aan de infrastructuur als gevolg van de oorlog.

De gemeente bevestigt haar voortdurende inspanningen voor alle benodigde taken, ondanks het ernstige tekort aan middelen en capaciteiten.

De gemeente herhaalt haar oproep aan de internationale gemeenschap en relevante partijen om druk uit te oefenen voor de invoer van noodzakelijke machines en apparatuur, en om projecten voor het onderhoud en de rehabilitatie van de infrastructuur in Jabalia en de Gazastrook te ondersteunen om een dreigende humanitaire ramp te voorkomen.

#Gemeente_Jabalia_Al-Nazla

#We gaan door ondanks de genocide

Vlaamse journalist op bezoek in Groningen:

Een gesprek over 'De schande van Gaza'

Afgelopen 17 september was Martijn Lauwens, eindredacteur van de progressieve, link-liberale Belgische krant De Morgen, bij onze stichting te gast. In een goed gevulde ruimte in het Pro-pand ging bestuurslid en journalist Leo Siepe met Martijn in gesprek naar aanleiding van zijn boek “De schande van Gaza; een genocide voor het oog van de wereld”.

Het werd een gesprek over de inhoud van het boek, maar ook over Israël-Palestina in het algemeen. Martijn is naast zijn rol als eindredacteur van De Morgen, bij dezelfde krant ook actief als schrijver en dan gaan zijn stukken vrijwel altijd over Israël-Palestina. Een interesse die jaren geleden ontstond nadat hij als jonge student een reis naar Israël maakte, die in eerst instantie resulteerde in bewondering voor de wijze waarop de Israëlische gemeenschap de betreffende staat tot stand had gebracht. Heel kort meende hij getuige te zijn van een geslaagd “een land zonder volk voor een volk zonder land” project. Echter, tijdens deze feitelijke propaganda reis kwamen als snel barstjes in dat aan hem en zijn reisgenoten gepresenteerde

perfecte plaatje. Terwijl ze langs de toen in aanbouw zijnde Muur reden en een medereiziger dat met een wegwerpgebaar en met “Arabs” samenvattend als totaal onbelangrijk wegzette, realiseerde hij zich dat het perfecte plaatje niet klopte. Daarna maakt hij meer reizen naar Israël en met name ook Palestina die hem tot andere inzichten bracht die hij zelf samenvat als “eens je het onrecht gezien hebt kan je het nooit meer ontzien”.

De stukken die hij daarna schreef verhalen over het onrecht waarmee het Palestijnse volk al decennia te maken heeft en resulteerde na de Hamas acties van 7 oktober 2023 en de daaropvolgende inval en

Leo Siepe (links) in gesprek met Martijn Lauwens (rechts)

genocide van Israël in Gaza in het boek *De schande van Gaza*. Hierin is hij, ondanks de woede over het onrecht die door het gehele boek voelbaar is, ook in staat alle feiten en details van de schande(s) van Gaza vast te leggen. Want ondanks dat er wereldwijd vele “schandes” bestaan, is in Martijns ogen die van Gaza groter, donkerder en daarom unieker dan welke andere ook. In een groot deel van het gesprek worden deze schandes verder uitgelicht en besproken.

Om te beginnen natuurlijk het schandalige gedrag van het Israëlische leger in Gaza zelf. Het op grote schaal en willekeurig vermoorden van de plaatselijke bevolking, inclusief vrouwen en kinderen, maar ook van journalisten, medische hulpverleners en VN-medewerkers die de uitgehongerde bevolking van voedsel proberen te voorzien. En om niet te vergeten de verwoesting van een groot deel van de bebouwing en het vernielen van de infrastructuur. Daarnaast de schande van de desinteresse in Israël zelf. Waar de bevolking er massaal voor kiest het verhaal van de “eerste ge-livestreamde” genocide, niet te horen en de ellende niet te zien en feitelijk te doen alsof Gaza en de Palestijnen niet bestaan. Ondanks dat alles (ook) door Israëlische media uitgebreid gedocumenteerd wordt. Martijn gaf in het gesprek ook aan dat hij veel van zijn informatie, meer dan van elders, juist uit Israëlische berichtgeving destilleert.

En tenslotte de schande en de hypocrisie van de internationale, met name westerse gemeenschap en politiek. Die, ondanks de wereldwijde

Martijn Lauwens krijgt een presentje van Bert Giskes

verontwaardiging en steeds toenemende protesten vanuit grote delen van de bevolking en zelfs van niet- westerse landen, Israël nog altijd als een bondgenoot blijven beschouwen en een Israël-ondersteunend beleid blijven voeren, inclusief het leveren van wapens waarmee de genocide wordt uitgevoerd.

Toch is er hoop, want daar waar bombardementen op en andere agressie tegen de bevolking van Gaza op de korte termijn veiligheid aan Israël biedt, levert het geen veiligheid op langere termijn. Zoals eerder genoemd, is de publieke opinie langzamerhand aan het kantelen en het huidige Israëlische beleid en de (westerse) steun hieraan zal uiteindelijk onhoudbaar zijn. Heeft Israël dan nog bestaansrecht? Volgens Martijn zullen we ook ten aanzien van Israël, al geldt dit voor het Israël-Palestijns “conflict” al bijna tachtig

Vervolg op pg. 16

Vervolg van pg. 15

jaar niet, de leidraad van het internationaal recht en de mensenrechten moeten volgen. En dat betekent dat we de aanwezigheid van een Israëlische samenleving niet kunnen negeren en er in de toekomst een situatie gecreëerd zal moeten worden waarbij deze naast een levensvatbare Palestijnse samenleving zal bestaan. Dus, op zijn Vlaams, "ook al hebt u geen affaire met de Palestijnen", steun hen dan uit naam van (het in stand houden van) het Internationaal recht. Uiteindelijk doen we het dan ook voor onszelf, zodat ook wij, in kleine landen als Nederland en België, niet overgeleverd zullen raken aan de grillen van grote, in toenemende mate autoritaire staten.

Jan Jongbloed.

Belangstelling voor het boek van Martijn Lauwens

Auteur: Martijn Lauwens Titel: De schande van Gaza
Uitgeverij Epo - Nederlands - Paperback
ISBN 9789462675605
20 oktober 2025 - 392 pagina's

Redactie: Pieter van Niekerken,
Bert Giskes,
Marco in 't Veldt,
Jan Jongbloed,
Jozet van der Veen.

Met medewerking van:
Dr. Wissam Bassam,
Fawzya Al-Shami,
Ahmed Najar,
Jan Keulen.

info@ groningen-jabalya.nl

Postadres:
Stichting Groningen-Jabalya
Coehoornsingel 87
9711 BR Groningen

Colofon

Vormgeving: Jozet van der Veen

***Wilt u in het vervolg de nieuwsbrief (digitaal) ontvangen?
en/of wil je op de hoogte blijven van het Jabalya-project?***

***Gebruik dan deze QR-code en stuur een mail naar
info@ groningen-jabalya.nl in voor de (digitale) nieuwsbrief
onder vermelding van 'aanmelden nieuwsbrief'.***

